

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۲ آبان ۱۴۰۴

خطبه‌ی شهادت حضرت زهرا (س) (روایت اول)

سلام بر جان عالم، جانی مقدس که خالقش او را کوثر نامید تا زمین به نور اخترش آن‌چنان برکت یابد که میعادگاه ستارگان نبوت شود. ستارگانی که در زمان‌ها و دوران‌ها آمدند و رفتند تا آسمان نبوت چونان چلچراغی بدرخشد و همواره پرچم عدالت را به همگان بنمایاند.

امروز ۱۳ جمادی‌الاول مصیبتی را در جانش به ودیعه دارد که تا قیامت زمان در از دست دادن گوهری چون دخت رسول خاتم (ص) غمگین است. او هدیه‌ای بود از جانب پروردگار تا وجود مقدسش رسالت را بر پدر بزرگوارش چونان شهدی کند که از هزاران گل خوشبو بیرون آمده باشد و جاهلان دهر به صحنه‌ی نمایشی آمدند که سال‌ها در جان ذلیلشان آن را پرورانده بودند. زخم‌های حسادتی که توان بیانش را نداشتند. به حکومتی می‌اندیشیدند که شیطان برایشان جلوه داده بود. جان ذلیلشان در احاطه‌ی نفس اماره آن‌چنان کوچک و حقیر گردید که ننگش تا قیامت بر چهره‌هایشان باقی ماند تا زمان‌ها شاهی باشد بر کردارهای منافقانی که نقاب عشق بر چهره می‌زنند و گمان می‌کنند که در محضر پروردگارشان نیستند درحالی‌که نیت پلیدشان بر همگان آشکار است.

امروز به یاد مادری اشک‌ها از دیده‌ها روان است که پروردگار او را مادر پیامبران نامید. صدیقه‌ی کبری برکتی است که هرگز از زمان‌ها و دوران‌ها بیرون نمی‌رود و امروز همگان در بهشتی جمع شده‌اند که این برکت را ضامن عمری کنند که همواره در نشیب و فراز نفس اماره به‌طرف دولتی در حرکت است که هر لحظه در فرمان امامش یا در حیاتی زنده می‌شود که نامش حیات جاودان است و یا به مرگی مبتلا می‌شود که روح و روانش را در ظلمتی قرار می‌دهد که توان بیرون آمدن را ندارد. ظلمتی که خود شاهد آن است.

غروب روز سیزدهم جمادی غروب سنگینی است که قلب‌ها را متوجه جهلی می‌کند که همه‌ی زمان‌ها شاهد آن است. ظلمی که در اثر جاه‌طلبی خانه‌ی امامت را از وجود گوهری بی‌همتا خالی نمود و ننگ آن را جاودانه اعلام کرد پس عقلی توان درکش را دارد که از فرامین کتاب آسمانی به عمق نفسی پی ببرد که همواره در جانش به ودیعه دارد و پروردگار وعده فرموده که چهره‌اش را آشکار می‌کند تا با آتش حسرتی عمرش به پایان برسد که هرگز از جانش جدا نمی‌شود.

لحظات و دقیقه‌های این روز حزن انگیز خبر از دولتی می‌دهد که مائده‌اش پایان نمی‌پذیرد. همه‌ی حق‌ها به طرفش به حرکت درمی‌آید تا تاریکی‌های نفس را در انوار با برکتش به نوری ابدی تبدیل کند و منتظرانش را به دولتی بخواند که او را در برقراری حق مدد نموده‌اند و همواره او را خوانده‌اند به دعای:

اللهم عجل لولیک الفرّج